

Könyv a koronáról

Útravaló. A bevezető tanúsága szerint: „Ezt a könyvet emlékül és ajándékba kapta az 1987—88-as tanévben érettségiző diákság a Megamorv Kazánfejlesztő és Kutató Irodától, valamint a Vay Ádám Múzeum Baráti Körétől.”

Címe: *Magyarország Szent Koronája*. A kötetet, Csomor Lajos rendkívül alapos, tudományos értékű munkáját harmadik kiadásban Morvai Ferenc gyöngyösi feltaláló anyagi támogatásával a fiatalok épülésére, nemzeti ereklyénk megismertetése érdekében készítették el: *ajándékként*.

Ez a gesztus talán egy kicsit meglepte az ajándékozottakat, de a kívülállókat is. Ma még nem mindennapos dolog nálunk, hogy mecénások vannak, s „csak úgy” kiadványokat finanszírozzanak a bevétel reménye nélkül, s azt — mint ebben az esetben — kizárólag kultúránk színvonalának emelése érdekében szétosszák. Mert ebben az esetben ez történt. A fiatal, a legfogékonyabb réteg számára tették hozzáférhe-

stővé a hányatott sorsú Szent Korona történetét.

Csakhogy a középiskolák végzőseinek több mint a feléhez a mai napig nem jutott el a könyv. A miértre több válasz is elképzelhető: az érintettek nem mind értesültek arról, hogy ilyen szellemi ajándék boldog birtokosai. Vagy tudják ugyan, de nem mentek érte. Azt fel sem tételezzük, hogy a megajándékozottak *netán érdektelenek* lennének. Ahogy számolgom, egy-egy középiskolában úgy 120 diák matural. Ez a könyvmennyiség pedig egyetlen gépkocsi csomagartójába befér. S mivel június közepéig — a szóbeli érettségi vizsgáig — még együtt „lélegzik” a sok-sok negyedik osztály, nem késő megszervezniük egy-egy könyvszállító utat a *Megamorv—Innomark irodájához Nagyrédére, a Kossuth utca 4. szám alá*, akár a szülőknek, akár a pedagógusoknak, vagy csöppnyi kikapcsolódásként a diákoknak, hogy legkésőbb az érettségi banketten gazdájukra találjanak végre az útravalónak szánt könyvek.